

Motion till riksdagen 2019/20:411

av **Solveig Zander (C)**

Idrottsrörelsens tillgång till försvarsmark

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av att regeringen ser över förordningen (1993:527) om förvaltning av statliga fastigheter, m.m. så att idrottsrörelsen garanteras tillgång till försvarsmark för träning och tävling i enlighet med vad som anförs i motionen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Idrottsrörelsen med tre miljoner medlemmar i cirka 20 000 föreningar är viktig för landet och är därför värd ett starkt samhällsstöd. Detta råder det stor politisk enighet om. Just nu pågår också ett omfattande utvecklingsarbete inom rörelsen för att skapa en verksamhet som i än större utsträckning vill kunna välkomna alla oberoende av ålder och ambitionsnivå.

För att kunna utvecklas behöver föreningarna någonstans att vara. I många fall rör det sig om idrottsanläggningar och hallar. Men flera idrotter bedriver sin verksamhet i naturen. Det gäller exempelvis motorcykel, bilsport (rally), längdskidåkning och orientering. För dem har försvarets mark historiskt varit en viktig ”idrottsplats”. Samarbetet mellan idrottsföreningar och regementen har ofta varit nära och gott.

Under senare år har det dock blivit svårare för förening att få tillgång till mark. Fortifikationsverket, som numera har ansvaret för all mark, har i avslagit ansökningar från idrottsföreningar eller ställt ekonomiska och andra krav som varit omöjliga för föreningarna att kunna acceptera. Motsvarande tendens tycker sig också brukshunds-klubbar och scouter se.

Bara några exempel:

Vid ett tillfälle begärde FortV en ersättning på 15 000 kr/km använd väg.

Vid ett annat tillfälle ersattes ett avtal på en sida med ett sexsidigt fyllt av krav och åtaganden

I ett tredje fall tog det mer än fem månader för en förening att få besked, vilket gjorde att tiden blev för knapp för att söka andra nödvändiga tillstånd.

FortV hänvisar i diskussioner med föreningarna till det krav de har på sig att ta ut marknadsmässig ersättning vid utlåning av mark. Man kan då fråga sig vad det marknadsmässiga priset är för ett markområde en lördag eftermiddag i november då ingen annan använder den och man kan också fråga sig om det är rimligt att ideella föreningar ska tvingas betala samma ersättning som privata vinstdrivande företag. Så är inte fallet i de flesta kommuner när det gäller andra idrottsanläggningar.

När ledamöter tagit upp frågan om försvarsmark i riksdagen under senare år har ansvarigt statsråd svarat att FortV för tillfället ser över sina uthyrningsrutiner. Problemet är att denna översyn nu pågått i fyra år.

Utredningen ”Palett för ett stärkt civilsamhälle” (SOU 2016:13) konstaterar att den förordning som styr avgiften för korttidsupplåtelse av fastigheter förvaldade av Fortifikationsverket, förordningen (1993:527) om förvaltning av statliga fastigheter, m.m., är exempel på ett regelverk som inte möjliggör någon särbehandling av organisationer inom det civila samhället med hänsyn till deras särart. Utredningens förslag är att en översyn ska ske av bestämmelsen om upplåtelse i förordningen om förvaltning av statliga fastigheter, m.m. i syfte att införa ett undantag i bestämmelsen som möjliggör att avgift inte tas ut för korttidsupplåtelser av allmännyttiga, ideella organisationer.

Att försvarets behov ska prioriteras vad gäller användning av försvarsmark är det självfallet ingen som ifrågasätter. Men övrig tid borde det vara lika självklart för den ansvariga statliga myndigheten att underlätta för idrottsföreningar och friluftorganisationer. Det är dags att regeringen ger tydliga direktiv till Fortifikationsverket om detta.

Jag anser därför att regeringen bör göra en översyn av förordningen (1993:527) i syfte att införa ett undantag i bestämmelsen som möjliggör att avgift inte tas ut för korttidsupplåtelser av allmännyttiga, ideella organisationer.

Solveig Zander (C)